EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 17.3.2023
COM(2023) 142 final

KOMISJONI ARUANNE NÕUKOGULE JA EUROOPA PARLAMENDILE

jäätmesaadetisi käsitleva määruse (EÜ) nr 1013/2006 rakendamise kohta

Ohtlike ja muude jäätmete teke, käitlemine ja üle piiri vedu Euroopa Liidu liikmesriikides ja Ühendkuningriigis aastatel 2016–2019

{SWD(2023) 56 final}

1. SISSEJUHATUS

Euroopa Liit (edaspidi „EL“) on 22. märtsil 1989 sõlmitud ohtlike jäätmete üle piiri viimise ja kõrvaldamise kontrolli Baseli konventsiooni (edaspidi „konventsioon“) osaline. Konventsiooni eesmärk on kaitsta inimeste tervist ja keskkonda ohtlike jäätmete kahjuliku mõju eest.

Konventsioon on ELi õigusesse üle võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta (edaspidi „määrus“)[1]. 2021. aasta novembris esitas komisjon ettepaneku asendada see määrus uue määrusega[2]. Seda ettepanekut arutavad praegu Euroopa Parlament ja ELi liikmesriigid.

Iga liikmesriik esitab igal kalendriaastal konventsiooni sekretariaadile aruande konventsiooni rakendamise kohta eelmisel kalendriaastal. Selle aruande (edaspidi „Baseli aruanne“) koopia saadetakse ka komisjonile koos lisateabega määruse IX lisa kohases vormis (edaspidi „ELi küsimustik“)[3].

Baseli aruannete ja ELi küsimustike põhjal koostab komisjon iga kolme aasta järel rakendamisaruande. Käesolev aruanne on kuues rakendamisaruanne ja hõlmab aastaid 2016–2019; see nelja aastat kajastav aruanne on erand tavapärasest kolmeaastasest aruandeperioodist. Liikmesriikide aruannete üksikasjad on esitatud lisatud komisjoni talituste töödokumendis.

Konventsioonis on termineid „import“ ja „eksport“ kasutatud jäätmesaadetiste puhul, mis veetakse konventsiooni osalisriiki või sealt välja. ELi õiguse kohaselt kohaldatakse kõnealuseid termineid üksnes ELi sisse veetavate või EList välja veetavate jäätmesaadetiste suhtes. Selles dokumendis kasutatakse termineid vastavalt määrusele.

Käesolevas rakendamisaruandes esitatakse teave teatatud jäätmete saadetiste kohta, st jäätmete kohta, mille suhtes kohaldatakse vastavalt määruse nõuetele eelneva kirjaliku teatamise ja nõusoleku menetlust. See hõlmab ohtlikeks jäätmeteks liigitatud jäätmete saadetisi,[4] muid teatatud jäätmeid[5] ja loetlemata jäätmeid[6]. See ei hõlma jäätmeid, mis on liigitatud rohelises nimekirjas olevateks jäätmeteks,[7] kuna liikmesriigid ei ole kohustatud selliste jäätmetega kauplemisest aru andma. Seetõttu ei anna aruanne ülevaadet ELi piires

[1] Määrus (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta (ELT L 190, 12.7.2006, lk 1).

[2] https://ec.europa.eu/environment/publications/proposal-new-regulation-waste-shipments_en

[3] Määruse (EÜ) nr 1013/2006 artikli 51 lõiked 1 ja 2.

[4] Määruses on ohtlikud jäätmed määratletud viitega ohtlikke jäätmeid käsitlevale direktiivile 91/689/EMÜ, milles omakorda on viidatud ohtlike jäätmete nimistule, mis tuleb koostada; see koostati Euroopa jäätmenimistuna, milles ohtlikud jäätmed on tähistatud tärniga. Tavajäätmed on määratletud kui jäätmed, mis ei ole liigitatud ohtlikeks jäätmeteks. Kuna määrus on konventsiooniga kooskõlas, on kõik konventsiooni kohaselt ohtlikeks liigitatud jäätmed määruses ohtlikeks jäätmeteks liigitatud.

[5] „Muud teatatud jäätmed“ on konventsiooni II lisas loetletud tavajäätmed. Need hõlmavad kodumajapidamistest kogutud jäätmeid (kategooria Y46) ja kodumajapidamistest kogutud jäätmete põletamisel tekkivaid jääke (kategooria Y47). Nende kategooriate jäätmeid kontrollitakse samamoodi, nagu kontrollitakse konventsiooni kohaselt ohtlikke jäätmeid.

[6] Kuigi andmed loetlemata jäätmete tekkimise kohta ei ole sellisena kättesaadavad, kajastuvad loetlemata jäätmed kas ohtlike või muude teatatud jäätmete kategoorias.

[7] „Rohelises nimekirjas olevad jäätmed“ hõlmavad enamikku tavajäätmeid, mida võib taaskasutamiseks saata ilma eelneva kirjaliku teateta pädevatele asutustele või ilma nende eelneva nõusolekuta.

veetud, EList eksporditud ja ELi imporditud jäätmete täielikust kogusest. Käesolevas aruandes on kõik arvnäitajad ligikaudsed ja ümardatud.

2. LIIKMESRIIKIDE ARUANDLUS

26 liikmesriiki koostasid konventsiooni kohased aruanded aruandeperioodi 2016–2019 kõigi nelja aasta kohta (vastavalt määruse artikli 51 lõikele 1). Mõned liikmesriigid esitasid aruande pärast tähtaega. Täpsem teave selle kohta, millised liikmesriigid esitasid aruande hilinenult, on esitatud aruandele lisatud dokumendis.

25 liikmesriiki koostasid määruse kohased aruanded aruandeperioodi 2016–2019 kõigi nelja aasta kohta (vastavalt määruse artikli 51 lõikele 2). Mõned liikmesriigid esitasid aruande pärast tähtaega. Täpsem teave selle kohta, millised liikmesriigid esitasid aruande hilinenult, on esitatud aruandele lisatud dokumendis.

ELi liikmesriikidest välja ja ELi liikmesriikidesse sisse veetud jäätmete kogustes täheldati lahknevusi nii ohtlike kui ka kõigi teatatud jäätmete puhul. Kõigi teatatud jäätmete puhul oli kõige vähem täpne aruandeaasta 2018, mil liikmesriikidest välja veetud kogused olid 3,7 miljonit tonni suuremad kui liikmesriikidesse sisse veetud kogused. Ohtlike jäätmete puhul oli kõige vähem täpne aasta 2016, mil liikmesriikidest välja veetud kogused olid 1,1 miljonit tonni suuremad kui liikmesriikidesse sisse veetud kogused.

3. OHTLIKE JA MUUDE TEATATUD JÄÄTMETE TEKE

Kõige uuemad ja asjakohasemad andmed ohtlike jäätmete tekke kohta ELis on esitatud Euroopa Komisjoni väljaannetes ja andmebaasides[8]. Jäätmesaadetiste määruse alusel liikmesriikide esitatud andmete kohaselt tekkis ELis 2016. aastal 95 miljonit tonni ja 2018. aastal 102 miljonit tonni ohtlikke jäätmeid. Ühe inimese kohta tekkis ELis 2016. aastal 197 kg ja 2018. aastal 210 kg ohtlikke jäätmeid.

Teatatud jäätmeid tekkis ELis 2016. aastal 2,2 miljardit tonni ja 2018. aastal sama palju.

4. JÄÄTMESAADETISED LIIKMESRIIKIDEST

Ohtlikud jäätmed

Aastatel 2016–2019 veeti ELi 27 liikmesriigist teatatud jäätmeid välja keskmiselt 19,3 miljonit tonni aastas, millest keskmiselt 6,9 miljonit tonni (36 %) olid ohtlikud jäätmed. Aastatel 2001–2019 on nii ELi piires kui ka EList välja veetud ohtlike jäätmete üldkogus kahekordistunud.

65 % aastatel 2016–2019 ELi liikmesriikidest välja veetud ohtlikest jäätmetest töödeldi taaskasutamistoimingu käigus (st võeti ringlusse või töödeldi muu taaskasutamistoimingu käigus). Aastate 2016–2019 näitaja 65 % on väiksem aruandeperioodi 2013–2015 näitajast, mis oli 76 %. Kuna liikmesriikidest välja veetud ja taaskasutamistoimingu käigus töödeldud ohtlike jäätmete osakaal oli aruandeperioodide 2010–2012 ja 2013–2015 vahel suhteliselt püsiv, tähendab aastate 2016–2019 väiksem näitaja suundumuse muutust.

[8] Vt https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/env_wasgen/default/table?lang=en

Samal ajal on kõrvaldamiseks veetud ohtlike jäätmete osakaal püsinud peaaegu muutumatuna: 21 % aastatel 2016–2019 võrreldes 22 %-ga aastatel 2013–2015. Kombineeritud käitluseks (st kõrvaldamise ja taaskasutamise kombinatsioon) ettenähtud saadetiste osakaal on samal ajavahemikul suurenenud (2 %-lt 13 %-le).

Tabelis 1 on esitatud liikmesriikidest välja veetud ohtlike jäätmete puhul ettenähtud jäätmekäitlustoimingud.

Tabel 1. Liikmesriikidest välja veetud ohtlikud jäätmed jäätmekäitlustoimingute kaupa (tuhandetes tonnides)

	2016	**2017**	**2018**	**2019**
Kõrvaldamine	1 594	1 710	1 477	1 299
Taaskasutamine	688	847	602	677
Ringlussevõtt	3 012	4 107	3 723	4 279
Kombineeritud	802	907	1 059	878
Täpsustamata	1	0	1	0

Nagu ka eelmistel aruandeperioodidel, olid Prantsusmaa ja Itaalia need kaks liikmesriiki, kes saatsid aastatel 2016–2019 välja kõige rohkem ohtlikke jäätmeid – nelja-aastase perioodi jooksul vastavalt 6,8 ja 3,9 miljonit tonni. Saksamaa oli koguste poolest kolmas ohtlike jäätmete väljasaatja kogumahuga 3,6 miljonit tonni.

Eksport EList

Aruandeperioodil 2016–2019 eksporditi EList 10 % ohtlikest jäätmetest. Need jäätmed eksporditi eranditult OECD riikidesse, kuna nende eksport OECD-välistesse riikidesse on keelatud.

Muud teatatud jäätmed

Tabelis 2 on esitatud muude teatatud jäätmete saadetised jäätmeliikide kaupa. Pange tähele, et kategooria Y46 jäätmed (kodumajapidamistest kogutud jäätmed) ja kategooria Y47 jäätmed (kodumajapidamistest kogutud jäätmete põletamisel tekkivad jäägid) on kategooria „muud teatatud jäätmed“ alaliigid.

Tabel 2. Perioodil 2016–2019 liikmesriikidest välja veetud muud teatatud jäätmed (tuhandetes tonnides)

	2016	**2017**	**2018**	**2019**
Muud teatatud jäätmed	10 462	11 960	10 927	9 693
Y46	*1 268*	*1 355*	*872*	*826*
Y47	*639*	*546*	*646*	*739*

Aastatel 2001–2019 on nii ELi piires kui ka EList välja veetud muude teatatud jäätmete üldkogus suurenenud 463 %. Tabelis 3 on esitatud muude teatatud jäätmete saadetised jäätmekäitlustoimingute kaupa.

Tabel 3. Liikmesriikidest välja veetud muud teatatud jäätmed jäätmekäitlustoimingute kaupa (tuhandetes tonnides)

	2016	**2017**	**2018**	**2019**
Kõrvaldamine	508	542	410	350
Taaskasutamine	3 113	3 342	2 460	2 714
Ringlussevõtt	6 223	7 539	7 397	6 451
Kombineeritud	617	528	660	178
Täpsustamata	0	9	0	0

Loetlemata jäätmed

Selles osas esitatakse andmed loetlemata jäätmete saadetiste kohta. Need jäätmed kajastatakse kas ohtlike jäätmete või muude teatatud jäätmete saadetiste andmetes vastavalt klassifitseerimisele ELi jäätmenimistu koodi alusel või muu veoandmetes esitatud teabe alusel, milles saadetised on identifitseeritud ohtlike või tavajäätmetena. Aruandeperioodil 2016–2019 veeti keskmiselt 9,5 miljonit tonni loetlemata jäätmeid. Suurem osa sellest oli ette nähtud taaskasutamistoiminguteks.

5. LIIKMESRIIKIDESSE SISSE TOODUD JÄÄTMESAADETISED

Kõik liikmesriigid esitasid aruandeperioodi 2016–2019 kõigi nelja aasta kohta teabe nende territooriumile veetud jäätmete kohta vastavalt määruse artikli 51 lõikele 1. Aastatel 2016–2019 teatasid sellistest jäätmesaadetistest 26 liikmesriiki, kusjuures ainult Malta teatas, et ei ole vastu võtnud ühtegi ohtlike ega muude teatatud jäätmete saadetist.

2001. aastal veeti kõikidest teatatud jäätmetest ELi liikmesriikidesse 7 miljonit tonni, kuid aastatel 2016–2019 oli selliste teatatud jäätmete saadetiste keskmine aastakogus 24 miljonit tonni. Võrreldes aastaga 2001 oli selline sissevedu perioodil 2016–2019 231 % suurem. Kuigi kogus aastati kõigub, oli perioodi 2013–2015 keskmine 22 miljonit tonni, seega on kasv võrreldes eelmise aruandeperioodiga 10 %. Alates 2001. aastast on kõige rohkem saadetisi liikmesriikidesse saabunud 2016. aastal (26,1 miljonit tonni) ja 2017. aastal (26,6 miljonit tonni). Sellega jätkub saabuvate jäätmesaadetiste üldine kasvutrend.

Nagu ka eelmistel aruandeperioodidel, veeti kõige rohkem teatatud jäätmeid Saksamaale: see liikmesriik vedas aastatel 2016–2019 sisse 24 miljonit tonni teatatud jäätmeid. Prantsusmaa oli sellel nelja-aastasel aruandeperioodil teisel kohal, vedades sisse 18 miljonit tonni, ning Rootsi 12 miljoni tonniga kolmandal kohal.

Peaaegu kõik 2016.–2019. aastal ELi liikmesriikidesse veetud ohtlikud ja muud teatatud jäätmed olid pärit EList või EFTA riikidest ning sellega jätkus eelmistel aruandeperioodidel täheldatud suundumus. Kokku moodustasid need kaks allikat 99 % kõigist sellistest teatatud jäätmete saadetistest.

Ohtlikud jäätmed

Aastatel 2016–2019 veeti liikmesriikidesse keskmiselt 10,2 miljonit tonni ohtlikke jäätmeid aastas (43 % imporditud teatatud jäätmetest). Aastatel 2016–2019 pärines 98 % ELi liikmesriikidesse saabunud ohtlikest jäätmetest liikmesriikidest ja EFTA riikidest; see on väike kasv võrreldes aastatega 2013–2015, mil nende osakaal oli 97 %.

OECD-välistest kolmandatest riikidest imporditud ohtlike jäätmete osakaal saabunud jäätmesaadetiste kogumahus jääb aastate jooksul vahemikku 1–2 %.

2001. aastast kuni 2019. aastani suurenes ELi sisse veetud ohtlike jäätmete kogus 265 %, mis on mõnevõrra suurem kasv kui kõigi liikmesriikidesse veetud teatatud jäätmesaadetiste koguste kasv (214 %).

Ajavahemikus 2016–2019 vedasid liikmesriigid EList välja 2,6 miljonit tonni ohtlikke jäätmeid, kolmandatest riikidest veeti ELi samal ajavahemikul aga 11 miljonit tonni ohtlikke jäätmeid. Seetõttu jääb EL ohtlike jäätmete netoimportijaks.

Aastatel 2016–2019 oli ohtlike jäätmete peamine sihtkoht Prantsusmaa (17 miljonit tonni), teisel kohal oli Saksamaa (10 miljonit tonni).

Aastatel 2016–2019 käideldi 78 % liikmesriikidesse veetud ohtlikest jäätmetest taaskasutamistoimingu käigus ja 16 % kõrvaldamistoimingu käigus, 6 % oli määratud kombineeritud käitlusse. Kõrvaldamisele suunatud ohtlike jäätmete osakaal on võrreldes perioodiga 2013–2015 veidi vähenenud (3 %), taaskasutusse saadetute osakaal aga veidi suurenenud (1 %).

Aastatel 2016–2019 veeti 53 % kõigist ELis kõrvaldamiseks ettenähtud ohtlikest jäätmetest Saksamaale. Seda on rohkem kui aastatel 2013–2015, mil Saksamaale veeti 46 % kõigist kõrvaldamiseks ettenähtud ohtlikest jäätmetest. Saksamaale kõrvaldamiseks veetud ohtlike jäätmete proportsionaalselt suur kogus on tõenäoliselt tingitud sellest, et riigil on võrreldes teiste liikmesriikidega proportsionaalselt rohkem ohtlike jäätmete kõrvaldamise rajatisi.

49 % taaskasutamiseks ettenähtud ohtlikest jäätmetest veeti Prantsusmaale. See on suur kasv võrreldes aastatega 2013–2015, mil Prantsusmaa, kuhu veeti siiski suurim kogus taaskasutamiseks ettenähtud ohtlikke jäätmeid, võttis sel otstarbel vastu 32 % jäätmetest.

Muud teatatud jäätmed

59 % kõigist liikmesriikidesse veetud teatatud jäätmete saadetistest olid muud teatatud jäätmed. Aastatel 2001–2019 on liikmesriikidesse veetud muude teatatud jäätmete üldkogus suurenenud 189 %.

6. EBASEADUSLIKUD JÄÄTMESAADETISED, KONTROLLIMINE JA TÄITEMEETMED

Ebaseaduslikud jäätmesaadetised

Liikmesriigid teatasid aastate 2016–2019 kohta 5 502 ebaseaduslikust jäätmesaadetisest ning teatatud ebaseaduslike jäätmesaadetiste arv aastas oli suurem kui eelmisel aruandeperioodil. Kui aastate 2013–2015 kohta teatati keskmiselt 933 ebaseaduslikust

saadetisest aastas, siis aastate 2016–2019 kohta teatati 1 376 ebaseaduslikust saadetisest aastas.

Võrreldes eelmise aruandeperioodiga on pisteliste kontrollide / kontrollimiste arvu käsitlev aruandlus paranenud. Aastate 2013–2015 puhul kasutas aruandes ELi küsimustiku vormi ainult 11 liikmesriiki, aastate 2016–2019 puhul kasutas õiget vormi 27 liikmesriiki.

Aruannetes käsitletud saadetiste ebaseaduslikkus hõlmab nii tegelikke haldusvigu kui ka selgelt keskkonnakahjulikku käitumist. Haldusprobleemide hulgas teatavad liikmesriigid sageli saadetistest, millel puuduvad määruse VII lisas nõutud saatedokumendid. Eelkõige Taani teatas paljudest trahvimisjuhtudest seoses puudulike VII lisa vormide esitamisega. Teine aruannetes nimetatud probleem on nõuetekohaste teadete esitamata jätmine. Nii Prantsusmaa kui ka Saksamaa (kaks suurima ebaseaduslike saadetiste arvuga liikmesriiki) teatasid paljudest teatamata vedudest.

Kriminaalasjad on sageli seotud elektri- ja elektroonikaseadmete romude ning romusõidukitega. Näiteks enamik Belgia teatatud ebaseaduslikest saadetistest on ohtlikud elektroonikaromud, samal ajal kui Tšehhi Vabariik teatas, et elektroonikaromud on sageli valesti määratletud kui elektri- ja elektroonikaseadmed korduskasutamiseks (muud kui jäätmed); Tšehhi Vabariik teatas ka romusõidukitest, mida tarniti kasutatud autode nime all.

Aastatel 2016–2019 teatas kõige suuremast ebaseaduslike saadetiste koguarvust Saksamaa – 1 850 juhtumit, mis moodustas 34 % ELis nendel aastatel teatatud juhtumite koguarvust. See hõlmab siiski suurt hulka vähem tähtsaid rikkumisi ja ligikaudu 480 jäätmete päritoluriiki tagasi toomise juhtumit[9]. Kui need vähem tähtsad rikkumised ja juhtumid välja jätta, väheneks Saksamaa ebaseaduslike saadetiste hulk aastatel 2016–2019 163 juhtumini (4 % kõigist juhtumitest).

Ebaseaduslike saadetiste arvult teisel kohal on Belgia 952 juhtumiga, mis moodustasid 25 % kõigist ELis aastatel 2016–2019 teatatud juhtumitest. Järgmisel kohal on Prantsusmaa 625 juhtumiga (16 %).

Aastatel 2013–2015 teatas suurimast arvust ebaseaduslikest saadetistest Belgia, kellele järgnesid Madalmaad. Kuna Madalmaad 2018. ja 2019. aasta kohta aruannet ei esitanud, ei ole aruandeperioodi 2016–2019 ebaseaduslike saadetiste koguarvu võimalik öelda. Madalmaade poolt 2016. ja 2017. aasta kohta teatatud arvud on siiski suured, mis teeb Madalmaadest 2016.–2017. aastal teatatud ebaseaduslike saadetiste poolest suuruselt neljanda liikmesriigi (Saksamaa, Belgia ja Prantsusmaa järel).

Kontrollid

2019. aastani esitatud aruannetes teatasid 20 liikmesriiki (teabe esitanud 26 liikmesriigist) uut vormi kasutades kontrollidest, mis on jaotatud esiteks käitluskohtade, ettevõtjate, vahendajate ja edasimüüjate füüsiliste kontrollide kaupa seoses jäätmesaadetistega ning teiseks jäätmesaadetiste kontrollide, sealhulgas füüsiliste kontrollide kaupa. Enamik neist

[9] Jäätmete päritoluriiki tagasi toomist käsitatakse vähem tähtsa juhtumina, kui ei ole ette nähtud märkimisväärset karistust.

liikmesriikidest esitas põhiteabe ja aruandlusarvud kahe kontrollikategooria kohta, mõned aga esitasid üksikasjalikumat teavet.

Juhtumid, kus liikmesriigid esitasid üksikasjalikumat teavet, hõlmavad järgmist:

- Saksamaa, kus jäätmesaadetiste kontrollimised jaotati föderaalseteks ja liidumaade kontrollideks;
- Belgia, kes esitas teeäärsete kontrollide arvud;
- Soome, kes esitas kontrollid läbiviivate riiklike ametiasutuste kaupa;
- Kreeka, kes esitas andmete ristkontrollide arvud, ning
- Portugal, kes märkis, et jäätmesaadetiste kontrollid hõlmasid nii sõidukite kui ka ühtsete haldusdokumentide kontrollimist.

Järjekindlusetus aruannetes ja asjaolu, et isegi uue vormi kasutamise korral ei ole selge, milliseid kontrolle liikmesriigid oma aruannetes kajastavad, tähendab, et teatatud kontrollide arv on liikmesriigiti väga erinev ning seda ei ole võimalik liikmesriikide vahel võrrelda. Lisaks ei ole ikka veel ühist arusaama sellest, milliseid täitetoiminguid tuleks käsitada pistelise kontrollina[10].

Täitemeetmed

13 liikmesriiki esitasid üksikasjad karistuste kohta, mida võib nende riigisiseste õigusaktide alusel määrata, sealhulgas rahalised karistused (Belgia, Eesti, Horvaatia, Iirimaa, Itaalia, Läti, Malta, Poola, Prantsusmaa, Slovakkia, Sloveenia ja Tšehhi Vabariik) ning vangistus (Belgia, Eesti, Horvaatia, Itaalia, Malta, Prantsusmaa ja Saksamaa). Näib, et alates eelmisest aruandeperioodist ei ole määratud karistustes olulisi muutusi toimunud.

Suurim teatatud rahalise karistuse määr on sama mis aruandeperioodil 2013–2015, st Tšehhi Vabariigi kahe miljoni euro suurune trahv, mille võib määrata nii füüsilistele kui ka juriidilistele isikutele. Samuti on samaks jäänud pikim vangistus, milleks on Saksamaal kümme aastat raske keskkonnakahju tekitamise eest. Nagu ka aastatel 2013–2015, on tavaline karistus kaheaastane vangistus.

Andmed ei ole piisavalt usaldusväärsed, et teha järeldusi selle kohta, kas suuremad trahvid ja pikem vangistus hoiaks ära ebaseadusliku jäätmeveo. Samuti on tõsi, et Belgias on nii kõige rohkem ebaseaduslikke saadetisi kui ka suuruselt teisel ja kolmandal kohal olevad trahvid (kuni 500 000 eurot Flandrias ja kuni 1 000 000 eurot Valloonias) ning vangistuse pikkus (viis aastat).

7. JÄRGMISED SAMMUD

Komisjon avaldas 30. jaanuaril 2020 määruse hindamise aruande[11]. Lisaks esitas komisjon 17. novembril 2021 uue jäätmesaadetiste määruse ettepaneku. Seda ettepanekut arutavad praegu kaasseadusandjad Euroopa Parlamendis ja nõukogus.

[10] Määrusega (EL) nr 660/2014, millega muudeti määrust nr 1013/2006, asendati mõiste „pisteline kontroll“ mõistega „kontroll“. See jõustus 2016. aasta jaanuaris.

[11] https://ec.europa.eu/environment/pdf/waste/shipments/SWD_2020_26_F1_SWD_EVALUATION_EN_V4_P1_1064541.pdf